

חיוני להוכיח שאורלי נרצחה במקום שבו נמצאה גופתה — אחרת הנאשם זכאי

מאחור הלכו שני השופטים עדנה שצקי ויעקב קדמי, היושבים גם הם בהרכב הדין במישפט הרצח. הם הלכו אחרי השופטת. הסניגורים והתובעת. בשל מזג-האוויר הנאה היה הביקור כטובל.

אפשרי לאדם ההולך רגלי לגרור אותה נגר רצונה למרחק כזה, בלי שמכוניות עוברות יראו אותם. המסקנה שאותה כוודאי יעלו הסניגורים בסיכומיהם: החיילת עברה את המרחק הזה במכונית, שאלה עלתה מרצונה החופשי או שנחטפה לתוכה. עובדה זו תואמת את התיאוריה

נמצאה הגופה, מרחק של 500 מטרים מהצומת. אולם בבית-המישפט שינו את גירסתם, וסיפרו כי עצרו סמוך מאוד לצומת. הסניגורים ביקשו מהשופטים להת-לוות אליהם ברגל מהצומת אל מקום הימצאה של הגופה, כדי להראות להם שני דברים. אחד: כי לא היתה אפשרות

מתמחה דבורה שור, הי-מתמחה של השו-פסת ולנשטיין, גם היא בסיוור.

ייחודי למיפעל אורדן, ואינו נמצא במקומות אחרים בארץ. אם מכחיש חליווה כי ביקר בנתניה באותו זמן, אין כל הסבר כיצד הגיעו החלקיקים לבגדיו, טוענת התובעת, המבקשת להרשיעו ברצח.

יש זמן **תביעה והסניגוריה חלוקת** תביעה היכן ירדה אורלי בליל היעלמה. הנהגים העירו כעדותם הראשונה כמישטרה כי עצרו את המכונית ליד חוות-הסוסים, כלומר, ליד המקום שבו

קדימה השופטת ולנשטיין התקדמה יחד עם הסניגור שובר וקנין-המישטרה שדה, שהסבירו לה את פני השטח. מתחת לצמחיה - הגרגירים השחורים, שהם פסולת בית-החרושת אורדן.

חליווה כופר באשמה, הוא טוען כי לא היה כלל ליד נתניה בחופשתו האחרונה, לא פגש את החיילת ולא רצח אותה. אולם בעבודת-נמלים אספה המישטרה ראיה לראיה, עד כדי תשבץ של ראיות נסיבתיות נגדו.

הראיות העיקריות הם גרגירים שחורים קטנטנים, שנמצאו בבגדים שלבש בחופשתו. גרגירים אלה, שעל ערימה מהם שכבה הגופה, עשויים מחומר מיוחד, המיובא מרוס-אפריקה. כחומר זה משתמש מיפעל אורדן, הנמצא כשלושה קילומטרים מהכביש, והמשתמש במקום שבו נמצאה הגופה כאתר להשלכת הפסולת. חומר זה

שמעו אותו אומר לה: "זה בסדר, בואי איתי, אני אראה לך". מאותו הרגע שבו ירדה החיילת מהאוטובוס, ועד שהתגלתה גופתה, לא ברור מה קרה איתה. התביעה טוענת כי היא נאנסה ונרצחה על-ידי חליווה, סמוך לרדתם מהאוטו. לעומת זאת, העלו הסניגורים הרבה טענות וגירסות למה שקרה מאו. הסניגורים העלו לדוכן-העדים צע-יה שהכירה היטב את אורלי, וסיפרה כי פגשה אותה שבוע לאחר היעלמה בת-חנה המרכזית בתל-אביב. הסניגורים העלו גם את האפשרות כי אורלי נרצחה על רקע לאומני. מספר רב של חיילים נרצח כך מאו.

הגרגירים המרשיעים בתמונה מוגדלת נראים הגר-גירים שנמצאו בתמרי בנדיו של חליווה. אם לא יהיה הסבר להם, יתכן שיורשע על סמך זה.

שהעלו בדבר רצח על רקע לאומני, כפי שקרה לחייל דויד מנוס. מישפטו של חליווה נמשך כבר יותר משנתיים. מכיוון שהוא יושב בכלא עד סוף המאה, בגלל פשעים אחרים שביצע, אין השופטים ממהרים, והסכימו לבקשת הסניגורים לביקור במקום. הם סירבו, עם זאת, לאפשר לחליווה להיות נוכח בביקור, מכיוון שהוא מתפרע לעיתים, ונוכחותו היתה מקשה מאוד על הביקור במקום. רק עם תום המישפט יתברר אם צדקו הסניגורים, והצליחו להכניס ללב השופטים ספק, לאחר שראו את השטח במו עיניהם.

להוריד את הנערה בכוח מהשוליים לתעלה, מכיוון ששולי הכביש תלולים מאוד. השני: להראות לשופטים כי מהצומת ועד למקום שבו נמצאה הגופה יש לפחות שלוש רכבים להיכנס לעיר נתניה, ולחיילת לא היתה כל סיבה להמשיך ללכת בכביש הראשי עד למחסן-המשקאות. מאחר שהסניגורים טוענים כי אורלי ירדה מהאוטובוס סמוך מאוד לצומת, הם אומרים: "אין זה הגיוני כי היא הלכה ברגל לאורך הכביש הראשי, במקום להיכנס לאחת הדרכים המור-בילות העירה. בגלל תנאי השטח, לא היה זה גם

הגרגירים, במרחק של 30 מטרים מהכביש הראשי (ראה ציור). סמוך למקום נמצא שביל המוביל לעיר נתניה. על-פי ההשערה עמדה החיילת ללכת בשביל.

מקום הגופה התובעת נורית שניט, מצ-יעה לעבר הבתים הקרוי-בים של נתניה. הגופה היתה מונחת על ערימת